

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

P ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

(ut eo potiamur) non parati sumus, & ferre & perpeti. Idem 4. Ver. Prætoris injurias tacite, hospitis placide terendas esse arbitrabatur.

Placida, adis, f. t. Aquillitas, lenitas, quam Varro in ovibus esse asserit: in quibus, inquit, primum non hinc causa putant oves esse assumpas & propter unitatem & propter placiditatem: [Placida] hanc vdo [Placida] ratiōem, ut dicitur. Gal. Passibile. Ital. Placida. Germ. Still; zambett; hirsamteit. Hil. Placida cetera dispositione. Pol. Cyphos; placida. Vng. Engedelmes; spindel; Ang. Quietness; meekness; calmness.] maxime enim, quiete & aptissima ad vitam hominum. Gel lib. 12. cap. 21: Aeneid quidem prætermittendum puto cuiusmodi est, quod in commentario quodam Servii Claudii scriptum invenio. Nemo dicitur, quasi Nemo: hoc est, sine ira & cum placiditate: ut eo nomine mittem, tranquillumque Martem fieri precemur.

Placo, as, cum accusativo, act. p. Mittem, placidam facio, propitio, sedo, tranquilliorum reddo. [Placo] chippit; ut dicitur, ut dicitur, ut dicitur, ut dicitur. Gall. Appaiser; adonir. Ital. Placare, reconciliare. Ger. Stillen; versünen; besindigen. Hil. Amansar; placar. Pol. Placować; spokoić; uspokoić. Vng. Meg nyugtatni. Ang. To appease or mitigate, to make calm, meek and quiet. Cicero 2. in Catil. Quos quidem ego, si nullo modo fieri possent, non tam ulcisci studeo, quam sanare & ipsos placare Reipublicæ. Virg. 1. Aeneid. Sic a. t. & dicto citius tumida æquora placat. Terent. in Heaut. Neque quod principium inveniam ad placandum scio. Huius verbi compolitum est Complaco penult. prod. quod vide suo loco.

Placatus, a, um, Propitius, sedatus. [Placatus] mechtappit; id est, id est, id est, id est. Gal. Appais; it. Placato. Ger. Besittet; versünen; besindigt. Hilsp. Aplacado. Pol. Vsmierzy; uspokoić; uspokoić. Vng. Meg nyugtatni. Ang. Mitigated; appaised. Plin. lib. 12. cap. 15: Nec minus propitius erant moia salia supplicantibus, imo verò, ut palam est, placatioribus. Placatissima quies, Cic. 1. Tusc.

Placide, adverbium, placide, equo animo, patienter, sedate, leniter, humanè. [Placide] Gal. Passiblement sans s'émouvoir. Ital. Placatamente; senza strepito. Ger. Mit stiller sanftmütigkeit; ohne griff; àmen. Hilsp. Amansado. Pol. Spokoiwie; pokornie. Vng. Engedelmes; uspokoić. Angl. Peaceably; quietly; meekly; calmly. Cicero ad Torquatum lib. 6: Omnia humana placatè & humanè feramus. Idem ad Ligar. lib. 6: Sed hoc ipsum intelligimus cum quotidie remissius & placatius ferre.

Placido, onis, f. t. Mitigatio. [Placido] ratiōem [Placido] ut dicitur. Gal. Appaisement. Ital. Pacificazione. Germ. Stillung; versünung; besindigung. Hilsp. Cura de amansar. Pol. Vsmierzy; uspokoić. Vngar. Meg nyugtatni; uspokoić. Angl. Appeasing. Cicero 4. Tusc. Sed omnis ejusmodi perturbatio animi placatione abluatur.

Placibilis, Propitiabilis, sive quod placatur. [Placibilis] milbeas; id est, id est, id est, id est. Gal. Facile et asse appaiser. Ital. Facile da placare. Ger. Das leichtlich zu stillen oder zu begütigen ist; versünlich. Hilsp. Lo que puede ser amansado. Pol. Łatwo do uspokoienia, do vsmierzenia. Vng. Engedelmes; uspokoić. Ang. Easy to be appeas'd. Cic. 4. Ver. Omnia que habuisset æquiora & placabiliora quam animum Prætoris, atque hospitis. Cicero ad Atticum lib. 11: Nam si ita esse statueris, & irritabiles animos esse optimorum sapè hominum, & eosdem placabiles. Terentius in Phormione: Nunc quod ipsa ex aliis auditura sit Chreme, id nosmet indicare placabilis est.

Placibilis, adis, f. t. Lenitas, clemètia. [Placibilis] ratiōem [Placibilis] ut dicitur. Gal. Facilité d'être appaisé; douceur placabile. Ital. Facilità di esser placato. Germ. Versünigkeit; sündmat. Hilsp. Facilità para ser amansado. Pol. Dobrotliwosć; łaskawosć. Vng. Engedelmes; uspokoić. Ang. Gentleness; easiness to be appeas'd. Cicero 1. Offic. Nihil magno & præclaro viro dignius placabilitate & clemètia.

Placamen, n. t. & placamentum, n. f. Quo quis placatur. [Placamen] ratiōem [Placamen] ut dicitur. Gall. Appaisement. Ital. Pacificazione. Ger. Ein versünung oder damit man versünet und besindigt. Hilsp. Odera de amansar. Polon. Vbi agamus. Vng. Engedelmes. Ang. That whereby we appeas'd. Liv. 7. ab Urbe. Ludi quoq; scenici, novæ res bellicoso populo, inter alia ceteris ire placamina instituti dicuntur. Plin. lib. 21. cap. 7: Hoc veluti placamento terræ blandiuntur. Tacit. lib. 15: Non largitionibus principis, aut decum placamentis decedebat infamia.

Placitis, ananis, Cadmice species, quæ velut foligo quædam, aut favilla ex fornicibus aranis egesta parietibus adhæret: nã propter sui gravitatem ad rectitudinem evolare nõ potest. Dicitur Placitis, idè quod speciem referat crullæ, quæ Græci ananis appellant. Vide Galenum lib. 9. Simplicium, & Plinium lib. 14. cap. 9.

Placitum, plæque, plæque, [Placitum] rabbim; ut dicitur. Gal. Placitum. Ital. La maggior parte. Germ. Die mehrer theil. Hilsp. La maior parte. Polon. Wierzo cyf; Vngar. Tekab miniatian; seken. Ang. Many, the most parte. Vel potius sine diptibongo plæti, quæ

ut hodie à doctioribus ferè scribitur, eò quod ab obliquo nominis Plus deduci putetur, u in e converso: quanquam aliud magis videtur, quod plenum significat, fieri voluit. Accipitur enim in ea ferè significatione, in qua dicimus plures vel majore ex parte. Salutibus: in divisione orbis terræ plæti, in tertia parte Africam posuere: pauci tantummodo Abam & Etopam. Cic. 1. Academ. Vt contra omnium sententias dies jam plerosque deduceret. Idem de inventione: Nec ratione animi quicquam, sed plæque vitibus corporis administrabant. Horatius lib. 2. Epistol. Si quædam nimis antiquè, si plæque daret. Idem in Ant: Plæque differat & præiens in tempus emittat. Salust. Plerosq; senectus dissolvit, nisi qui ferro aut bellis intèrere. Aliquando valet idem quod nonnulli. Quæsi. Videas plerosq; ut periculis est, nonnullos. Plæque, omnes, teste Donat. complexus est, idem significans quod plæque, vel maxima ex parte. Terent. in And. Quod plæque omnes faciunt adolecentuli. Vbi Donat. Plæque omnes apparet. Nam errant qui plæque, parècon intelligunt. Hoc enim præ una parte orationis dixerunt veteres. Idem in Hec. Plus tunc novè: sed intelligitur, Plus quam satis. Hoc quidam putantur mihi de his videtur esse quæ à veteribus geminabantur, ut plæque omnes: id est, omnes: & plæque omnia: id est, omnia. Sic & plus satis, pro satis. Terent. in Phorm. Ita plæque ingenio sumus omnes: nostri nosmet ponit. Et in Heaut. Quod rei esset dixi huc? S. dixi plæque omnia.

Plæranquæ, adverbium, dupliciter sumi potest: nam aliquando valet idem quod ferè temper. [Plæranquæ] Gal. Le plus tranquille; plus serein. Ital. Molte volte. Germ. Wohlwaten; Wohlwille. Hispan. Muchas vezes. Polon. Pospokoić; uspokoić. Vng. Lakó mindenthor; zekoran. Ang. Ofintymely. Terent. in And. Ipsi enim summum agrotum ad deteriorum partem plæranquæ applicat. Aliquando ponitur pro nonnunquam. Quintilianus. Exulta sunt plæranquæ, vitæ verberibus id est, nonnunquam. Dicitur quoque plæranquæ omnes, ut plæque omnes. Plæranquæ in Trinummo: Ita plæranquæ omnes jam sunt intermortui, invenitur etiam Plæranquæ sine adjectione. Pacuv. Penere Dani, plæra pars pessundata est.

Plæra, a, penult. prod. f. p. Læus, vulnus. [Plæra] mechtappit; id est, id est, id est, id est. Gall. Plays. Ital. Procyon; plaga. Ger. Ein streich; ein wund. Belg. Een slag. Hilsp. Llagia. Pol. Rana; strich. Vng. Tszap; wuta. Ang. A wound, a cut, a stripe. Virgil. 4. Georg. plæque percipitum Tonia per integram solvantur viscera pestem. Ovid. 1. Trist. Non habetis nobis jam novæ plæra locum. In hac significatione apud veteres scriptores his verbis appositum invenitur, Accipere plægam, Facere plægam, Infigere plægam, Imponere plægam, incidere plægam, Perficere plægam. & Transferre & ad arborum incisiones, è quibus succus profluit. Plin. lib. 12. cap. 23. Succus è plæga manat.

Plæra, arum, priorè concepta, Retia dicuntur: rariora ad capiendas feræ, quod plæra id est, foraminibus, plæra sunt. [Plæra] mechtappit; id est, id est, id est, id est. Gall. Reti à prendre bestes sans qui. Sic, Ital. Reti di gran maglia da prendere animali selvatici. Germ. Die Jagnetze. Hispan. La red de grandes mallas. Pol. Sieć; msiwa. Vng. Valsz halo. Ang. Nettes to catch wilde beasts. Cic. lib. 3. Offic. Summe igitur indagat, tendere plæras, etiam exercitatus non sit. Virg. 4. Aeneid. Retia rara, plæra, lato venabula ferro. Vbi Servius dicit, plæras proprie illos funes dici, quibus retia tenduntur: ut a imani & summam partem. In hac significatione dicitur, Incidere in plæras, pro eo quod est incidere in insidias. Cic. Ver. Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi majores plæras incidendum. Plæra item in cæli, terræ divisione dicuntur spatia & tractus, qui modo climata, modo zozæ appellantur. [Plæra] mechtappit; id est, id est, id est, id est. Ovid. 1. Metamorph. totidemque plæras tellure premuntur. Cic. 2. de Divinat. Quod est ante pedes nemo videt, cæli securantur plæras: ex poetâ. Virg. Aen. 7. siquid est illius extrema refuso submover Oceanò, & hinc extensa plægarum Quatuor in medio dirimit plæga Solis iniqui. & hoc item nomine veteres appellabant lincum lecti regum, amplum, & candidum, quod postea lecticariam lincodem, & ferale appellaverunt. Varo de Vita pop. Rom. ut erat Novus. Chlamydes, plæra, vela, vasa aurea. Idem: Eburneis lectis, & plæris sigillatis.

Plægilla, diminutivum, quod pro varia significatione primitivè dicitur: itidem sortitur significata. Nam in singulari exiguum vulnus sive exiguum plægam significat: numero verò multitudinis modò minores, castes: modò etiã parvam lincodem, quæ lecto insertitur. Plægilla, Liv. lib. 39: Inde parvam lectos aratos, vestem stragulam pretiosam, plægillas, & alia textilia, &c. Hinc Vlpian. tit. de aut. & arg. plægillas inter mulieres vestes recenent.

Plægiatilis, n. Quis hominem, quem seiliberum esse emittit, vendit, aut pro servo tenet vel qui servo aut serve persona utitur à domino, dominave fugiat: vel cum cum vel iusto, vel iusto

domino celat, vinum habet, emit, vel vendit. [*אֲדָמָה דְּעֵרֵי*. Gall. *Quo detur ea serage hominis libere, an sobrius le serf d' aueruy*. Ital. *Chi non ha buona libera per seruo, è chi presta aiuto a*]
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

pen. con. Quasi genitus ad ferendas plagas. *אֲדָמָה דְּעֵרֵי*
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

plage. Germ. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein
 Ger. *Ein Menschens erbe* et tiner der wissentlich ein

Plebs. Plebs Romae multi fiebant ex patriciis: sicuti contra ex plebeis patriciis quum fieret, adoptione nomen mutabatur, quod opinor sans consistere: quum vero non adoptione, sed aliquo privilegio aut à plebe ad patres, aut à patribus ad plebem transibant, conservabatur nomen, quod Octavius genis exemplo Suetonii ostendit: aut enim modo patriciam, modo plebeiam fuisse, nomine conservato, & Dio lib. XLII. P. Cornelium Dolabellam, qui Cicero's gener fuit, transisse ad plebem, tradit ex quo postea tribunus p. factus est Dolabellianus: defuit esse Cornelius, sed defuit esse patricius. Nam lib. XIII. Epist. Fam. Cicero P. Cornelium vocari dicit eum, qui Dolabelle beneficio civitate à Cesare, victo jam Pompeio, donatus erat, quod factum est post illud tempus, quo transisse ad plebem Dolabellam scripsit Dio. Videtur etiã in hitionis tribunum plebeii Minutium Augustinum, factum videlicet ex patricio plebeii nomine conservato, nam antea Minutius omnes patricios videmus. Ex Paul. Manutii coniectatio in Epist. ad Quint. Frat. Plebs est, diminutivum est à plebs. [*plebs* Gall. *Le petit peuple, le plus menu & commun peuple.* Ital. *La frotte della plebe, la marmaglia.* Ger. *Das gemein schickel.* Hispan. *Pueblo menudo.* Polon. *Wielki iu. wielki.* Vngar. *Köcspek.* Ang. *The ignominious and poor common people.* Cicero Att. lib. 1. Accedit ad illud, quod illa conionalis hirudo arari misera & jejuna plebecula me ad hoc magno unice diligi putat. Ad eundem lib. 16. Videtur enim mihi de plebecula urbanam, & si fidem fecerit, etiam bonos viros secum habiturus. Petrus Sartyr. 4. Ergo ubi commota fervet plebecula bile. Horat. 2. Epist. 1. - his nam plebecula gaudet.

Plebiscitum, n. f. Plebis statutum. [*plebs* Gall. *Ordonnance faite par le commun peuple.* Ital. *Ordonatione del popolo.* German. *Ein Statutus der gemeine Volcks oder einer Gemeind.* Hispan. *Ordonamento ó decreto del pueblo menudo.* Polon. *Wielki a popularny iu. wielki.* Vng. *Köcspek.* Ang. *The ordinance of the common people.* Scilicet enim statueret est. Scia vero plebis appellatur ea quae plebis ius suffragio sine patribus iussu Tribuno rogante. In populo enim omnis civitas & omnes ordines continentur in plebe neque Equites sunt, neque Patricii Liv. 3. ab Urb. Omnium primum quum veluti in cõtroverso iure esset, tenerentur patres plebsque, legem centurias comitis tollere, ut quod tributum plebs iussisset, populus teneret, quae lege Tribunus rogationibus telum accretum datum est. Et igitur plebscitum quod à plebe nulla autoritate Patrum constitutum est. Lucanus lib. 11. hinc leges & plebscitia coacta. De plebscito vide Gell. lib. 3. cap. 27.

Plebscitus, a. um. Quod est ex plebe: ut Accidit plebscitus. [*plebs* Gall. *Un menu peuple vulgaire, de nulle estime.* Ital. *Plebano.* Ger. *Des gemein Volcks.* Hispan. *Cosa de aquel pueblo menudo.* Pol. *To co iu. wielki popularny.* Vng. *Köcspek.* Ang. *Of the common sort, or vulgar multitude.* Liv. 6. ab Urb. Cuminando Patres, alliciendo ad se plebeiam auram, non consilio ferri, & Aliquando idem quod vulgans, tenuis, propeit. Cicero Att. lib. 1. cap. 4. Ex r. In quo genere plebscitavit. Mart. lib. 1. rimbue plebeias Clullius pulchus ollas.

Plebscitus, com. p. Qui plebem colit. [*plebs* Gall. *Qui s'adonne à la querelle du commun peuple.* Ital. *Chi s'adonna le querelle della plebe.* Ger. *Der das gemein Volck in s'adonnet hat vnd demselben dienet.* Hispan. *Honrador y s'adorador del pueblo menudo.* Polon. *Mielofok ludcki.* Vngar. *Köcspek.* Ang. *That defendeth the cause of the common people.* Cicero pro Scilio: Quae res, non libidinis causa, sed ut plebscicola videretur, libertinam duxit uxorem. Livius 3. ab Urb. Adcoque non sum sibi ingenium induerat, ut plebscicola repente, atque omnis aux: popularis captator evaderet pro trui insectatore plebis.

Plebsitas, a. u. f. Ignobilitas. Caro pro Veturio: Propter tenuitatem & plebitatem Hemina in Annal. Quicunq; propter plebitatem agro publico eieci sunt. Ex Nonio Nam ut legendum & non plenitatem ex manuscriptis optimis cognoscitur libris. Decepti autem sunt corrupta lectio, qui plenitatem, ignobilitatem esse & eximiarunt, & in hunc librum retulerunt.

Plebs, n. m. (secundum Priscianum) vel potius xii, xum. [*plebs* Gall. *hachidali.* Ital. *hachidali.* Ger. *hachidali.* Hispan. *hachidali.* Polon. *hachidali.* Vngar. *hachidali.* Ang. *hachidali.* Cicero Att. lib. 1. cap. 4. Quum Sole occidente Luna orientur ex adverso, ita ut patres aspiciantur, tunc erit plenitimum.

Plebs, a. u. f. Pro ignobilitate ab antiquis possum appellari putant, decepti mala lectio, que Nonio. Est enim in opus libris & recte plebitas, & non plenitas. Vide supra Plebs.

Pleo, es, quumvis non sic in usu habet tamen compolita, & quibus suo loco.

Plebsnimos, *plebsnimos*, Figura est, teste Fabio, que sic vocatur verbis supervacuis oneratur oratio. Nos melius dicitur vocare possumus. Nam *plebsnimos* idem est quod redunans.

Plethora & *plethora*, Est quatuor humorum aequalis in corpora abundantia: quibus solet esse in aethere, in quibus vultu nonquam tanta plenitudine sunt distenta, ut de repleta emendum. Hinc plethorici *plethora* dicuntur, in quibus humores equaliter abundant.

a. um, participium, idem significans quod Implicatus. & per translationem idem quod obsecutus, vel intricatus. Et adverbium perplexum: hoc est, obsecutus implicatus. Terent. in Eunucho. Pergin' scilicet mecum perplexum loqui? Donatus: Ideo perplexum, quia struerat vinum celare virginitatem sine perplexo, quod est perplexum loquor, seu in dubio ponit. Plaut. in Aulul. At quo quo vos soleatis pacto perplexari: pactum non pactum est non pactum pactum est, quod vobis lubet. Inde perplexibilis, & hoc perplexibile. Idem in Alinear, Neque ullum verbum faciet perplexibile est, ambiguum, obscurum.

Plectri, pen. cor. Quod plectrum est *plectrum*. Plaut. in Bacch. Pro galea scaphium, pro insigni sit corolla plectria.

Plectrum, plectri, n. f. [*plectrum* Gall. *L'arcet d'vo rebeta* instrumentum à tumbet ou faire sonner les instrumens de musique. Ital. *Plectro, archetto della lira.* German. *Ein Instrument oder Saitenspieler man ein Septentrius schickel.* Hispan. *Instrumento para tocar de tumbor.* Pol. *Smerek.* Vngar. *Hegedus vane penges, vanytas.* Ang. *A quill or lyk stringe played on an harpe or musick instrument, a bowe to playe on a rebek.* Instrumentum citharæ quod sita pulsantur, *plectrum* est, quod est plectrum. Cicero 2. de Nat. deor. Ita quae plectri similem linguam nostri soleat dicere, chitarum decatas. Martial. lib. 14. Fevidas ne tino ubi pollux restula fergat, Exornent docilem garrula plectra lyram. A tinctis dicitur quandoque *plectrum*. Virg. 6. Aeth. lamque eadem agitis iam pectine pulsat eburno. Plectrum etiam quando dicitur calcas æneû, quod olim gallis gallinaceis addebat, dum inter se pugnant. Sponcius.

Plectrum, Centaurum magnum, Diosc. lib. 3. cap. 6.

Plenus, piens, plenum, Repletus, abundans. [*plenus* Gall. *plein.* Ital. *pieno.* German. *Der Hilp.* Hispan. *pleno.* Polon. *pleni.* Vngar. *Teljes.* Ang. *full.* Plenus in Sucho: Proprio ubi saltem piens facibus. Cic. de Orat. Orator plenus & perfectus in est, qui de omnibus rebus velle potest, & copiose dicitur. Longitur aliquando genitivo. Plenus Mercatore. Quum sis iam ætatis piens, in una secunda. Plena festinatione epistola. Cicero Att. libro 5. Aliquando adverbium. Plenus epist. 3. Et ille quidem plenus annis obit, plenus honoribus. Plenus aliquando pro divitiis onusta. Cicero quarta Verri. Verrem ipsum qui piens decellerat, quæ Plena manu dare, est ampliter, copiose, libenter & minime maligna dare. Pleno gradu ingredi dicuntur qui magno studio rem aliquam aggrediuntur, cui opponitur, Summo pede ingredi hoc est, leviter rem aliquam attingere. Valerius Erasmus in Adagio.

Plene, adverb. Perf. est, cumulare, abundanter. [*plene* Gall. *pleinement.* Ital. *pienamente.* German. *Der Hilp.* Hispan. *pleno.* Polon. *pleni.* Vngar. *Teljes.* Ang. *full.* Plenus in Sucho: Proprio ubi saltem piens facibus. Cic. de Orat. Orator plenus & perfectus in est, qui de omnibus rebus velle potest, & copiose dicitur. Longitur aliquando genitivo. Plenus Mercatore. Quum sis iam ætatis piens, in una secunda. Plena festinatione epistola. Cicero Att. libro 5. Aliquando adverbium. Plenus epist. 3. Et ille quidem plenus annis obit, plenus honoribus. Plenus aliquando pro divitiis onusta. Cicero quarta Verri. Verrem ipsum qui piens decellerat, quæ Plena manu dare, est ampliter, copiose, libenter & minime maligna dare. Pleno gradu ingredi dicuntur qui magno studio rem aliquam aggrediuntur, cui opponitur, Summo pede ingredi hoc est, leviter rem aliquam attingere. Valerius Erasmus in Adagio.

Plenus, a. u. f. Et que est contraria Vacuitati. [*plenus* Gall. *plein.* Ital. *pieno.* German. *Der Hilp.* Hispan. *pleno.* Polon. *pleni.* Vngar. *Teljes.* Ang. *full.* Plenus in Sucho: Proprio ubi saltem piens facibus. Cic. de Orat. Orator plenus & perfectus in est, qui de omnibus rebus velle potest, & copiose dicitur. Longitur aliquando genitivo. Plenus Mercatore. Quum sis iam ætatis piens, in una secunda. Plena festinatione epistola. Cicero Att. libro 5. Aliquando adverbium. Plenus epist. 3. Et ille quidem plenus annis obit, plenus honoribus. Plenus aliquando pro divitiis onusta. Cicero quarta Verri. Verrem ipsum qui piens decellerat, quæ Plena manu dare, est ampliter, copiose, libenter & minime maligna dare. Pleno gradu ingredi dicuntur qui magno studio rem aliquam aggrediuntur, cui opponitur, Summo pede ingredi hoc est, leviter rem aliquam attingere. Valerius Erasmus in Adagio.

Plenus, a. u. f. Et que est contraria Vacuitati. [*plenus* Gall. *plein.* Ital. *pieno.* German. *Der Hilp.* Hispan. *pleno.* Polon. *pleni.* Vngar. *Teljes.* Ang. *full.* Plenus in Sucho: Proprio ubi saltem piens facibus. Cic. de Orat. Orator plenus & perfectus in est, qui de omnibus rebus velle potest, & copiose dicitur. Longitur aliquando genitivo. Plenus Mercatore. Quum sis iam ætatis piens, in una secunda. Plena festinatione epistola. Cicero Att. libro 5. Aliquando adverbium. Plenus epist. 3. Et ille quidem plenus annis obit, plenus honoribus. Plenus aliquando pro divitiis onusta. Cicero quarta Verri. Verrem ipsum qui piens decellerat, quæ Plena manu dare, est ampliter, copiose, libenter & minime maligna dare. Pleno gradu ingredi dicuntur qui magno studio rem aliquam aggrediuntur, cui opponitur, Summo pede ingredi hoc est, leviter rem aliquam attingere. Valerius Erasmus in Adagio.

Plectron, ... Quidam pro iugero accipiunt in qua sententia...

Pleuritis, idis, i. e. laterum dolor. Gall. Pleurite, ... Ital. Pleurite...

Pleuritis, qui ex lateribus laborat. Gall. Pleurite, ... Ital. Pleurite...

Plicatus, plicavi, plicatum, & plicui, plicitum, a. p. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. p. Gall. Plicure, Plicurus. Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

Plicatus, i. e. o. m. a. Quod plicatur, aut plicari potest. [Pli] ... Ital. Plicato...

thumpe or mak a sound with hand or feet. Eius composita sunt, Applo, Complodo, Explodo, Displodo, & Supplodo: quorum significata vide suis locis

Ploro, ras, n. p. Lacrymator, ejulo, fleo. [Plo] ... Ital. Plo...

Ploratus, a, um, participium seu nomen ex participio. [Plo] ... Ital. Plo...

Ploratus, u, i, m, q. Fleus, lamentatio. [Plo] ... Ital. Plo...

Ploratus, oris, m. Qui plorat. [Plo] ... Ital. Plo...

Ploratus, u, i, m, q. Fleus, lamentatio. [Plo] ... Ital. Plo...

Plostrum, stru, n. Idem quod plaustrum: nam au in o sepe e co-

Plostratus, a, um, Adjectiv. Vt alius plostratus.

Plostratus, i, u, i, Vlpian. [German. Ein Wagenmann/Wagenmann]

Plostellum, diminutivum, a. Plostellum Pœnicum quid sit, declarat Varro his verbis, lib. 1. de Re rust. cap. 32: E spica in

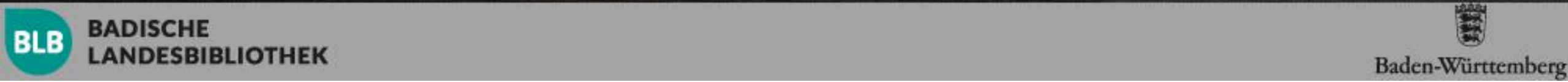
Pluma, e, p. Mollior & minor penna. [Plo] ... Ital. Pluma...

Plumula, a, diminutivum. Parva pluma. [Plo] ... Ital. Plumula...

Plumula, a, um, ut Lectus plumeus. [Plo] ... Ital. Plumula...

Plumula, a, um, ut Lectus plumeus. [Plo] ... Ital. Plumula...

Plumula, a, um, Quod ex pluma est [Plo] ... Ital. Plumula...

Plum de plume Ital. Di piuma. Ger. Blamim / ouf Blamfideem ger
maht. Hifp. Cafa hecha de pluma. Pol. Zomcha wężyni. Vngar.
Pibbdi vale. An. Made of a feather. Vnde plumariam culorram
dicimus, quæ pluma plena est. Et plumarium dicitur opus
pluma factum, quod Græci a liciorum multiplici varietate
appellant.

Plumari ſus, m. ſubſtantivum. Qui pluma depingit in tabula aut
charta. [Plumari] Gall. Un bruleur de canifs à lit de
plume, celui qui les accouſtre. Ital. Ricamatore. Ger. Ein Blätter
oder Plücker. Hifp. Bordador à bordador. Pol. Kobiere-
nik, kobierzyk. Vn. Tollo ſaral ſiſſ. Ang. That painter with
a feather. Vatro, vel Cato de liberis educandis apud Nonium:
Etenim nulla que nō didicit pingere, poteſt bene iudicare qd
ſit bene pictū a plumario, aut reatore in pulvianibus plagis.

Plumari ſis, le, pen. cor. om. t. Quod ex plumis factū eſt. [Plu-
marium] Gall. De plume, ou ſiſſ de plume. Ital. Fatto di piuma. Germ.
Blamfideem. Hifp. Cafa hecha de pluma. Pol. Zomcha wężyni.
Vngar. Pibbdi vale. An. Made of feathers. Plant.
in Epid. Cumatle, aut plumatile, aut ecrinum. Nonius clava-
tum interpretatur, aut pluma factum.

Plumo, as, ad. p. Plumam emitto. [Plumo] Gall. Leter hors les
plumes, commencer à en avoir. Ital. Mandar fuori le piume. Ger. Blätter
oder Plücker. Hifp. Bordador à bordador. Pol. Kobiere-
nik, kobierzyk. Vn. Tollo ſaral ſiſſ. Ang. That painter with
a feather. Vatro, vel Cato de liberis educandis apud Nonium:
Etenim nulla que nō didicit pingere, poteſt bene iudicare qd
ſit bene pictū a plumario, aut reatore in pulvianibus plagis.

Plum ſco, is, ſecre, n. t. ab inſtrato plumeo, plumis, Pennatus
ſis, plumas emitto. [Plum] Gall. Commencer à avoir des plu-
mes. Ital. Far le piume. Germ. Aufhaben geſuht eder abſchereit werden.
Hifp. Enplumar ſer, eriar plumas. Pol. Pierze ſer. Vng. Moll tollſo-
dam. Ang. To have feathers. Plin. lib. 20. cap. 53. Pullus ab eo-
dem tempore plumefcit.

Plum ſus, a, um, Plumis reſtus, pennatus. [Plum] Gall. Em-
plumar, couvrir de plumes. Ital. Coprire di piuma. Ger. Abſchereit mit
Blättern oder Plücker. Hifp. Colierta de plumas. Pol. Pierze ſer. Vn. Tollo
ſaral ſiſſ. Ang. feathered. Cicero, 2. de Nat. deor. Nirens plumato
corpore corvus. Plin. lib. 8. cap. 30. Mollis plumata lanugine.

Plum ſus, a, um, Plumatus hoc eſt, plumis reſtus. Ovid. ad Li-
viam: Sic plumoſa novis plāgentes peſtora pennis Oenidem
ſubita concinſiſtis aves. Propert. lib. 4. Eleg. 2. Caſibus im-
poſitus venor, ſed arundine ſumpta Faunus plumoſo ſum
Deus aucepto.

Plum ſus, plumipedis, Adjectiv. Qui pedes habet pennatos.
[Plum] Gall. Qui a des plumes aux pies. Ital. Chi ha i piedi cop-
erti di piuma. Germ. Das Bledem an den Füßen hat. Hifp. Cafa
que tiene las pies cubiertas de plumas. Pol. Masacz pieryna noszich.
Vng. Tollo labu pibis. An. That hath feathers on the feet. Catul-
lus in Camerium, Epigram. 51. Ne Ladas ego, pennipedeſve Per-
ſeus, Ne Rheſi niveę citæ que bigæ. Adde hæc plumipedes, vo-
lantesq; ventorumq; ſimul require coſum, etc.

Plumbum, bi, n. f. [Plumbum] Gall. plomb. Ital. piombo. Ger. Blei. Belg. loot. Hifp. plomo. Pol.
ołów. Vng. óz. Ang. lead. duplex eſt, albū ſcilicet, & nigrū:
albū ſtannū dicitur. Nigrū plumbi duplex origo eſt: aut enim
ſua ſponte naſcitur vena, nec quicquā aliud ex ſe pariant na-
ſcitur cū argento, miſisq; venis cōſtat. Primum liquor qui in
fornacibus fluit, album plumbum & ſtannū vocatur, ſecūdus
argentum: quod remanſit, galena dicitur, & Latine plumbago.
Vide Plin. lib. 34. cap. 16 & 17. eſt & plumbi genus vitri
in oculis. Plin. lib. 25. cap. 13. Hæc cōmanducata ſi oculus ſub-
inde libiatur, plumbum, quod eſt genus vitri, ex oculo tollitur.

Plumb ſus, a, um, Quod plumbum plumbi habet admittum.
[Plumb] Gall. Plombé. Ital. piombato. Ger. Blei. Belg. loot. Hifp. plomo. Pol.
ołów. Vng. óz. Ang. lead. duplex eſt, albū ſcilicet, & nigrū:
albū ſtannū dicitur. Nigrū plumbi duplex origo eſt: aut enim
ſua ſponte naſcitur vena, nec quicquā aliud ex ſe pariant na-
ſcitur cū argento, miſisq; venis cōſtat. Primum liquor qui in
fornacibus fluit, album plumbum & ſtannū vocatur, ſecūdus
argentum: quod remanſit, galena dicitur, & Latine plumbago.
Vide Plin. lib. 34. cap. 16 & 17. eſt & plumbi genus vitri
in oculis. Plin. lib. 25. cap. 13. Hæc cōmanducata ſi oculus ſub-
inde libiatur, plumbum, quod eſt genus vitri, ex oculo tollitur.

Plumb ſus, a, um, Quod ex plumbo eſt: [Plumb] Gall. De
plomb. Ital. Di piombo. Ger. Blei. Belg. loot. Hifp. plomo. Pol.
ołów. Vng. óz. Ang. lead. duplex eſt, albū ſcilicet, & nigrū:
albū ſtannū dicitur. Nigrū plumbi duplex origo eſt: aut enim
ſua ſponte naſcitur vena, nec quicquā aliud ex ſe pariant na-
ſcitur cū argento, miſisq; venis cōſtat. Primum liquor qui in
fornacibus fluit, album plumbum & ſtannū vocatur, ſecūdus
argentum: quod remanſit, galena dicitur, & Latine plumbago.
Vide Plin. lib. 34. cap. 16 & 17. eſt & plumbi genus vitri
in oculis. Plin. lib. 25. cap. 13. Hæc cōmanducata ſi oculus ſub-
inde libiatur, plumbum, quod eſt genus vitri, ex oculo tollitur.

Plumb ſus, a, um, Quod ex plumbo eſt: [Plumb] Gall. De
plomb. Ital. Di piombo. Ger. Blei. Belg. loot. Hifp. plomo. Pol.
ołów. Vng. óz. Ang. lead. duplex eſt, albū ſcilicet, & nigrū:
albū ſtannū dicitur. Nigrū plumbi duplex origo eſt: aut enim
ſua ſponte naſcitur vena, nec quicquā aliud ex ſe pariant na-
ſcitur cū argento, miſisq; venis cōſtat. Primum liquor qui in
fornacibus fluit, album plumbum & ſtannū vocatur, ſecūdus
argentum: quod remanſit, galena dicitur, & Latine plumbago.
Vide Plin. lib. 34. cap. 16 & 17. eſt & plumbi genus vitri
in oculis. Plin. lib. 25. cap. 13. Hæc cōmanducata ſi oculus ſub-
inde libiatur, plumbum, quod eſt genus vitri, ex oculo tollitur.

aciem intendendo penetrare non poteſt. Plumbum eſt
re aliqua. Cic. 1. de Finib. In animi autem cogitatione dubi-
tare non poſſumus, niſi planè in phyſicis plumbiſtibus, quin
niſi ſit animus admiſſum. Plumbum eſt, ſunt graviffima, de
quæ aſtiſſimè inſident peſtoribus. Plaut. Pœn. Verum ita ſunt
omnes iſti noſtri divites, ſiquid beneficias, levior pluma eſt
gratia: ſiquid peccatum eſt, plumbas iras gerunt. Plumbus
color, color eſt plumbum referens: qualis apparerit in
qui ictero nigro laborant. Plin. lib. 11. cap. 52. Igitur vitæ bre-
vis ſigna raros dentes, plumbum colorem.

Plumbago, inis, f. t. Communis vena plumbi & argenti. [Plumbago]
Gall. Plombage. Ger. Bleiſtein. Hifp. Plomo. Pol. Ołów. Vng. óz.
à Plinio etiam galena dicitur. Vide ea que annotavimus in di-
ſtinctionibus MOLYBDAENA & GALAENA & que præce-
te diximus in diſtinctione PLUMBUM. eſt etiam Plumbago,
ſive molybdæna, herba in arvis naſcens folio ſpæſi, craſſa
radice, hiſpida: qua cōmanducata ſi oculus ſubinde libiatur,
plumbum (quod eſt genus vitri) ex oculo tollitur. Autor Plin.
lib. 25. cap. 13. [Ger. Bleiſtein. Hifp. Plomo. Pol. Ołów. Vng. óz.]

Plumb ſus, a, um, Quod ad plumbum pertinet: [Plumb] Gall.
Appartenant à plomb. Ital. Pertinente a piombo. Ger. Das
Blei gehet. Hifp. Pertinente a plomo. Pol. Ołów. Vng. óz.
Onbez tartoz. Ang. Pertaining to lead. ut, Plumbata officina.
Plin. lib. 34. cap. 18. Plumbatum quoque hoc eſt, conſiſſum,
plumbaria dant officina.

Plumb ſus, a, um, Qui ex plumbo facit opera. [Plumb] Gall.
Ang. A plumbier or worker in lead. Virg. lib. 1. cap. 7.

Plumbo, as, ad. p. Ferrumino, vel plumbo conglutinio. [Plumbo]
Gall. Plomber, fonder de plomb. Ital. Soldar con piombo, congiuntura.
Germ. Ein Blei ſtein Belg. loot. Hifp. Plomo. Pol. Ołów. Vng. óz.
Onbez tartoz. An. To ſolder with lead. Plin. lib. 34. cap. 17. Neq; argentum ex ſtanno plumbatur, quoniam
prius liqueſcit argentum. Hinc Replumbo, quod eſt cicidia,
Inreconſultus, ff. de Auro & argento: Emblemata valis & la-
pidibus incluſa replumbati poſſe ſignificat. eſt etiam cicidia,
quod ſimplex plumbo. Vlpian. l. ij. de Sepulcr. viol. l. c. q. 1.
ſi ſtatua neq; replumbata fuerit, neq; aſſua.

Plumb ſus, a, um, Ferrumino, quælibet conglutinatio plumbi
ſic eſt. [Plumb] Gall. Soldure de plomb. Ital. Soldatura con
piombo, congiuntura. Ger. Bleiſtein oder zuſammenſetzen mit
Blei. Hifp. Soldadura de plomo. Pol. Ołów. Vng. óz. Onbez
tartoz. An. To ſolder with lead. V. l. i. q. 1. Val-
gus Gallicum ſolduram vocat. Caſſius apud Paulum ſella-
rem actio ff. de Rei vendicat. Ferrumino per eandem ratio-
nem facit conglutinatio, plumbata non eſt.

Plumb ſus, a, um, Dicitur pila plumbeę, quæ veteres peregrini
vocabulo Martio barbulo vocabant. [Plumb] Gall. Martin.
Ital. Palle di piombella. Ger. Ein Bleiſtein oder Bleiſtein. Hifp. Plomo.
Pol. Ołów. Vng. óz. Onbez tartoz. An. To ſolder with lead. V. l. i. q. 1. Val-
gus Gallicum ſolduram vocat. Caſſius apud Paulum ſella-
rem actio ff. de Rei vendicat. Ferrumino per eandem ratio-
nem facit conglutinatio, plumbata non eſt.

Plumb ſus, a, um, Dicitur pila plumbeę, quæ veteres peregrini
vocabulo Martio barbulo vocabant. [Plumb] Gall. Martin.
Ital. Palle di piombella. Ger. Ein Bleiſtein oder Bleiſtein. Hifp. Plomo.
Pol. Ołów. Vng. óz. Onbez tartoz. An. To ſolder with lead. V. l. i. q. 1. Val-
gus Gallicum ſolduram vocat. Caſſius apud Paulum ſella-
rem actio ff. de Rei vendicat. Ferrumino per eandem ratio-
nem facit conglutinatio, plumbata non eſt.

Plumb ſus, a, um, Dicitur pila plumbeę, quæ veteres peregrini
vocabulo Martio barbulo vocabant. [Plumb] Gall. Martin.
Ital. Palle di piombella. Ger. Ein Bleiſtein oder Bleiſtein. Hifp. Plomo.
Pol. Ołów. Vng. óz. Onbez tartoz. An. To ſolder with lead. V. l. i. q. 1. Val-
gus Gallicum ſolduram vocat. Caſſius apud Paulum ſella-
rem actio ff. de Rei vendicat. Ferrumino per eandem ratio-
nem facit conglutinatio, plumbata non eſt.

